

N u ph i x p h ng nh ng bài hát đ c sinh ra và l n lên cùng v i th ng tr m c a đ t n c, v i thao th c c a thanh niên, sinh viên, h c sinh, ... , t i tin, Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh c a nh c sĩ du ca Nguy n Đ c Quang s là m t trong nh ng bài ca đ c x p hàng đ u.

Không gi ng nh m t s h n khúc quen thu c trong gi i tr tr c 1975 nh D y Mà Đi c a Nguy n Xuân Tân, T Qu c i Ta Đã Nghe c a La H u Vang thi t tha, m nh m nh ng ch gi i h n trong các phong trào sinh viên tranh đ u và ngay khi ra đ i đã b Đ ng s đ ng cho m c đích tuyên truy n trong các tr ng đ i h c, các đô th mi n Nam, hay Vi t Nam Vi t Nam c a Ph m Duy chan ch a tình dân t c, kêu g i ng i ng i th ng m n nhau nh ng thi u đi cái h ùng khí, sôi n i c a tu i tr , Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh c a Nguy n Đ c Quang không đ ng l i i n i đau c a đ t n c mà còn nói lên c nh ng bi th ng, công ph n, thách đ c a tu i tr Vi t Nam tr c nh ng tàn phá c a chi n tranh và tham v ng c a con ng i. Trong v n n hoa âm nh c Vi t Nam, Vi t Nam quê h ng ng o ngh n i b t lên nh m t bi u t ng cho khát v ng c a m t dân t c đã v t qua bao nhiêu gian nan kh n khó đ t n t i và v n lên cùng các dân t c khác trên m t đ t n y.

*Ta nh n c d ng d ng tràn có bao gi tàn
Đ ng dài ngút ngàn ch m t tr n c i vang vang
Lê sau bàn chân gông xi ng c a th i xa x m
Đôi m t ta r c sáng theo nh p xích kêu loang xoang.*

L i nh c c a Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh t ng đ i khó nh nh ng nh cách s đ ng ngôn ng tr trung, m nh m , t ng thanh, t ng hình nh “ti ng c i ng o ngh”, “xích kêu loang xoang”, “trên bàn ch ng hát c i i ùa vang vang” hay “Đa chân m hôi nh nh i cu n vòng gân tr i” đã làm cho Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh tr thành đ c đ áo, không gi ng nh nh ng bài ca yêu n c khác v i nh ng ý t ng quen thu c và l i ca ph n l n là l p l i nhau. Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh đ p t nhiên nh m t đ óa lan r ng, không mang màu s c chính tr , không nh m c võ hay bi n minh cho m t ch nghĩa nào, không c quan nhà n c nào ch đ o thanh niên sinh viên h c sinh ph i hát và bài hát cũng ch ng nh m ph c v l i ích riêng c a chính quy n, tôn giáo hay đ ng phái chính tr nào.

Tr c 1975, t thành ph đ n thôn quê, t các tr ng trung h c t nh l đ n đ i h c l n nh Hu , Sài Gòn, t các phong trào H ng Đ o, Du Ca đ n các t ch c tr c a các tôn giáo nh Thanh niên Công giáo, Gia đình Ph t t , t các quân tr ng Đà L t, Th Đ c, Quang Trung, Nha Trang đ n các t ch c, đoàn th xã h i t thi n đ u hát Vi t Nam Quê H ng Ng o Ngh .

Sau 1975, bài hát theo chân hàng trăm ngàn sĩ quan và viên chức miền Nam đi vào tù. Nhiều người ký, bút ký khắp Việt Nam quê Hương Nghệ đã đứng hát lên, kín đáo hoặc công khai, nhiều người tù khổ cực ba miền đất nước. Trong tình cùng cực đói khát, khổ nhục, đau đớn, Việt Nam quê hương nghệ đã hoá thành những hình tượng, hình tượng phẩm nuôi sống tinh thần những người lính miền Nam sa cơ thất thế.

Những năm sau đó, bài hát, nhạc tác giả của nó và hàng triệu người Việt khác lên đường ra biển tìm tự do. Việt Nam quê Hương Nghệ lại đứng hát lên giữa Thái bình dương giông bão, hát lên ở các trại tù ở Palawan, Paula Bidong, Panat Nikhom trong nhà tù, hát lên ở Sungai Besi, White Head trong những ngày chiến tranh ác liệt, hát lên ở San Jose, Santa Ana, Boston, Paris, Oslo, Sydney trong những cuộc biểu tình cho tự do dân chủ Việt Nam, hát lên ở các trại hè, trại hình phạt ở những nước Đ o, các trại hình phạt sinh viên Việt Nam ở hải ngoại.

Như sĩ Nguyễn Đ c Quang, trong buổi phỏng vấn dành cho chương trình Tiếng Nói Tr đã kể lại câu chuyện ra đời của Việt Nam quê Hương Nghệ trong âm nhạc Việt Nam: "... *Th bài Việt Nam quê Hương Nghệ cũng vậy, nó không phải là một bài ca tôi nghĩ là quá lớn, những lúc buồn khi tôi kể thúc ép Tr ng Ca vào năm 1965, cuối 1965 hay đầu 1966 gì đó, khoảng thời gian đó, 10 bài truyện ca, những bài như N i buồn những c t u, Tiếng rừng đàn bò, Lia nhau, Th m kể chuyện khó nói v.v. những bài nói về đất nước của mình rất là khổ sở, tôi nghĩ nên kể nó bằng một bài hát có tiếng gọi hùng tráng và tha thiết hơn. Thành ra tôi viết bài Việt Nam quê hương nghệ một cách rất là dễ dàng. Tất cả những ý đó tôi đem vào hát trong bài hát đó để nó vượt qua cái khổ, vượt qua cái quê hương nhỏ bé, những c t u mà trở thành một nước lớn, và lòng người cũng cứ đứng mãi.*

Việt xong bài đó tôi nghĩ chỉ kể thúc ép Tr ng Ca mà thôi, không nghĩ về sau càng ngày đi các nơi càng thấy nhiều người thích bài đó, có lẽ đáp ứng các yêu cầu của nhiều người, tôi nghĩ tiếng gọi đáp ứng đúng các tiếng gọi của nhiều người, không riêng gì gì ở đâu, cả người lớn tuổi các hội đoàn về sau này, rồi đi vào trong quân đội, đi rất nhiều nơi. Thành ra, tôi cho đó là một bài hát nó truyện thành những khi viết tôi chỉ đúc kể cho Tr ng Ca lúc đó mà thôi."

Thật đó là niềm tin và tự nhiên như thế. Không một ông bố truyện B Chiêu H i nào đứng hàng hay một ông thầy truyện Dân Văn nào chỉ thế anh phải viết. Anh viết không phải để thi đua sáng tác hay mong mang về gì về th về, huân chương. Trong tâm hồn của một nghệ sĩ chân chính, tình yêu nước bao giờ cũng là sự thôi thúc tự nguyện. Anh viết Việt Nam quê Hương Nghệ để kể thúc ép truyện ca của riêng anh những cũng như tiếp truyện ca lớn hơn của đất nước.

Sau ba mßi năm, nhißu nhßc sĩ, ca sĩ đã trở về qua nhißu ngã, trong nhißu tß cách khác nhau, mßt số tình ca sáng tác trở về c 1975 đã đßc nghe lßi trong nßc, nhßng đây là lßn đßu tiên mßt bài hát đã về lßi quê hßng qua ngã cßa trái tim, trở về trong vòng tay nßng ßm cßa tußi trở Về t Nam.

Bßt ngß và cßm đßng, mßt bußi sáng tußn trở về c, khi đi đßo mßt vòng qua các blog Về t ngß, tôi bßt gßp không chß nhßng mßu tin nóng về t về i vàng trên đßng phß, nhßng đßn phim bißu tình về a mßi đßa lên YouTube, nhßng tßm hình ghi lßi cßnh xô xát giữa đßng bào, sinh viên về i công an, nhßng còn đßc nghe lßi bài hát quen thuộc Về t Nam Quê Hßng Ngßo Nghß. Tôi cßm nhßn qua lßn gßp gß đó mßt niềm vui chung khi có mßt bßn nhßc mà các em sinh viên Về t Nam ß California, Washington DC, Oslo, Paris, Hà Nßi, Sài Gòn cùng hăng say hát trong nhßng cußc bißu tình chßng Trung Qußc bành trở về ng bá quyßn mà không cßm thßy ngßn ngßi, nghi ngß, xa cách.

ß

*Ta khua xích kêu vang đßy trở về c mßt mßi ngßi
Nß cßi muôn đßi là mßt nß cßi không tßi
Nß cßi xa về i nß cßi cßa lòng hßn sôi
Bßc c tßn ta tràn tßi tung xißng vào mßt nhân gian.*

Trong số mßt trăm em đang hát trong nßc hôm nay có thß hßn chín mßi em chßa hßng nghe đßn tên Nguyßn Đßc Quang lßn nào, và nßu có nghe, có đßc qua bß máy tuyên truyền nßa Đßng, cũng chß là mßt “nhßc sĩ ngßy đã theo chân đß qußc”. Bißt hay không bißt, nghe hay không nghe không phßi là đßu quan trọng. Đßu quan trọng là bài hát đã đáp ßng đßc ßc về ng về tßng lai và tình yêu tß qußc cßa tußi trở . Tß qußc, vắng, không có gì lßn hßn tß qußc.

Văn hoá không phßi chß là đßi sßng cßa mßt dân tßc mà còn là nhßng gì giß lßi đßc sau nhßng tàn phá, lãng quên. Về t Nam quê hßng ngßo nghß sau 30 tháng Tß 1975 hßn đã nßm trong danh sách các tác phßm “văn hoá đßi trở y” mà Đßng tìm mßi cách đß xóa bß, tßn đßt.

Thß nhßng, nhß gißt nßc rß ra tß kß đá và nhß bông hoa mßc gißa rßng gai, bài hát đã sßng sót, đã ra đi và đã trở về . Đß tßn tßi, mßt bài thß, mßt bßn nhßc cũng phßi trở i qua nhßng gßn lßc, nhßng cußc bß phißu công bßng không chß cßa ngßi i nghe, ngßi i đßc đßi i mßt chß đß

chính trở nào đó mà còn có a có lịch sử lâu dài. Bài hát phát xuất từ tình yêu nồng trong sáng
nhất Việt Nam Quê Hương Ngộ Nghĩ sớ lịch sử lâu trong lòng tuổi trẻ Việt Nam hôm nay và
những thế hệ mai sau.

Là một người thích tham gia các sinh hoạt văn nghệ công đồng, bài hát mang tôi về thời tuổi
có mình. Tôi còn nhớ, mùa hè 1973, khi còn là sinh viên năm thứ nhất, Việt Nam quê hương
ngộ nghĩ cũng là những sinh hoạt chính của trẻ hệ sinh viên toàn quốc quy tụ đi đến sinh
viên các trường công lập và các sinh viên du học về nghỉ hè, do Bộ Giáo Dục Và Thanh Niên tổ
chức lên để và có lịch cũng là lịch của trẻ sinh quân, Vũng Tàu. Đêm trước ngày
chia tay, chúng tôi không ai ngủ được. Ngày mai sẽ có những người, chị về Huế, anh về Đà
Lạt, em về Cần Thơ và đã sẽ chúng tôi sẽ trở lại Sài Gòn. Cùng một thế hệ chiến tranh
nhau, khi chia tay biệt bao giờ còn gặp lại. Những ngày tháng đó, cuộc chiến vẫn còn trong cao
điểm.

Một đã rút quân nên máu chảy trên ruộng đồng Việt Nam chỉ còn là máu Việt Nam. Thảm cảnh
có mùa hè đi qua qua hết. Trên khắp miền Nam, đâu đâu cũng có đánh nhau, đâu đâu
cũng có những chiến dịch. Một có của tuổi trẻ chúng tôi là để có thể một ngày được hòa
bình, một ngày quê hương không còn nghe tiếng súng. Đêm cuối trẻ hệ, chúng tôi ngồi vây
quần thành một vòng tròn rộng quanh một trường sinh quân và hát những công đồng
nhớ về đi những về những về, lo âu đang trĩu nặng trong lòng. Bài hát được hát những như
trong đêm đó là Việt Nam Quê Hương Ngộ Nghĩ, và khi đi phần khúc cuối lên cũng là khi chúng tôi
hát trong những một:

*Máu ta thành Văn Lang dạn dày
Xương da thịt này cha ông mài mòn
Tiếng gọi qua công ngộ nghĩ đi trong đau nhức không nguôi.
Chúng ta thành một đoàn người hiên ngang
Trên bàn chông hát công đưa vang vang
Còn Việt Nam trẻ con tìm này còn trẻ con kiêu hùng.*

Những người một một của tuổi sinh viên như chúng tôi cho dân tộc mình. Tôi sao có
chiến tranh và tôi sao chiến tranh đã xảy ra trên đất nước chúng tôi mà không phải là một quốc
gia nào khác?

Một tháng sau, tháng Giêng năm 1974, bài hát Việt Nam quê hương ngộ nghĩ đã được hát
vang trên đường phố Huế, Đà Nẵng, Sài Gòn, Cần Thơ sau khi Hoàng Sa rơi vào tay Trung

Qu ̣ c. Nh ̣ ng b ̣ n tin đánh đi t ̣ Đà N ̣ ng, danh sách nh ̣ ng ng ̣ i hy sinh đ ̣ c đ ̣ c trên các đài phát thanh làm r ̣ i n ̣ c m ̣ t.

Và hôm nay, ba m ̣ i ba năm sau, trong cái ̣ nh mùa đông trên x ̣ ng ̣ i, nh ̣ ng ̣ i nh ̣ c Vi ̣ t Nam quê h ̣ ng ng ̣ o ngh ̣ t ̣ YouTube phát ra nh ̣ xoáy vào tim. Tôi ̣ i nghĩ đ ̣ n các anh, nh ̣ ng ng ̣ i đã hy sinh ̣ Hoàng Sa tháng Giêng năm 1974, ̣ Tr ̣ ng Sa tháng Ba năm 1988. Các anh khác nhau ̣ chi ̣ áo nh ̣ ng cùng m ̣ t mái tóc đen, m ̣ t màu máu đ ̣ , m ̣ t gi ̣ ng da vàng, cùng ăn h ̣ t g ̣ o th ̣ m, h ̣ t mu ̣ i m ̣ n, cùng ̣ n lên b ̣ ng giòng s ̣ a m ̣ Vi ̣ t Nam, và cùng ch ̣ t đ ̣ i bàn tay h ̣ i quân Trung Qu ̣ c xâm lăng.

Vi ̣ t Nam, sau ba m ̣ i ba năm “đ ̣ c ̣ p, t ̣ do” v ̣ n ch ̣ a thoát ra kh ̣ i s ̣ ph ̣ n nh ̣ c ti ̣ u b ̣ xâm ̣ c, v ̣ n ch ̣ a tháo đ ̣ c cái vòng kim cô Trung Qu ̣ c trên đ ̣ u. Vi ̣ t Nam có m ̣ t lãnh h ̣ i dài trên ba ngàn cây s ̣ nh ̣ ng th ̣ c t ̣ không còn có bi ̣ n. C ̣ hành lang Đông h ̣ i r ̣ ng bao la t ̣ H ̣ i Nam đ ̣ n Hoàng Sa và xu ̣ ng t ̣ n Tr ̣ ng Sa đã b ̣ Trung Qu ̣ c chi ̣ m. N ̣ u v ̣ m ̣ t đ ̣ ng cung đ ̣ c theo lãnh h ̣ i đó, ng ̣ dân Vi ̣ t Nam ch ̣ còn có th ̣ đi câu cá ven b ̣ ch ̣ không th ̣ đánh cá nh ̣ ng ̣ dân Trung Qu ̣ c, Nh ̣ t B ̣ n, Thái Lan hay các qu ̣ c gia khác trong vùng bi ̣ n Đông. Phía sau t ̣ m b ̣ ng in đ ̣ m “m ̣ i sáu ch ̣ vàng” h ̣ u ngh ̣ th ̣ m thi ̣ t gi ̣ a hai Đ ̣ ng C ̣ ng s ̣ n Vi ̣ t Nam và Trung Qu ̣ c là thân xác c ̣ a ng ̣ dân Vi ̣ t Nam trôi b ̣ nh b ̣ ng đ ̣ c các h ̣ i đ ̣ o c ̣ a t ̣ tiên mình đ ̣ ̣ i.

Trong su ̣ t dòng ̣ ch s ̣ , ho ̣ xâm lăng t ̣ ph ̣ ng B ̣ c v ̣ n là m ̣ i đe do ̣ th ̣ ng xuyên. Khác v ̣ i các th ̣ i đ ̣ i tr ̣ c đây, cái b ̣ t h ̣ nh c ̣ a Vi ̣ t Nam ngày nay không ph ̣ i ch ̣ là m ̣ t đ ̣ t nh ̣ ng m ̣ t đ ̣ t mà không đòi ̣ i đ ̣ c ngay. Cu ̣ c kháng Nguyên ̣ n th ̣ nh ̣ t trong hàng v ̣ ng t ̣ c nhà Tr ̣ n ch ̣ có m ̣ i Tr ̣ n Nh ̣ t Hi ̣ u ch ̣ tr ̣ ng “Nh ̣ p T ̣ ng” và ̣ n th ̣ hai ch ̣ có Tr ̣ n Ích T ̣ c và đám h ̣ u t ̣ c Tr ̣ n Ki ̣ n, Tr ̣ n Văn L ̣ ng, Tr ̣ n Tú Viên ch ̣ tr ̣ ng “Hàng Nguyên” nh ̣ ng ngày nay, v ̣ m ̣ t ̣ p tr ̣ ng quan đ ̣ m, Vi ̣ t Nam có đ ̣ n 14 Tr ̣ n Ích T ̣ c và 160 Tr ̣ n Ki ̣ n. Tr ̣ n đ ̣ ng đ ̣ gi ̣ a Vi ̣ t Nam và Trung Qu ̣ c đ ̣ n ra t ̣ i Tr ̣ ng Sa năm 1988 theo tác gi ̣ Daniel J. Dzurek trong biên kh ̣ o “Xung Đ ̣ t Tr ̣ ng Sa: Ai có m ̣ t tr ̣ c?” (The Spratly Islands Dispute: Who's on First?) ch ̣ kéo dài v ̣ n v ̣ n 28 phút và Vi ̣ t Nam ch ̣ u đ ̣ ng h ̣ u h ̣ t th ̣ ng vong. V ̣ i m ̣ t gi ̣ i lãnh đ ̣ o tham quy ̣ n c ̣ v ̣ và s ̣ ch ̣nh ̣ ch ̣ quá xa v ̣ k ̣ thu ̣ t chi ̣ n tranh nh ̣ th ̣ , cu ̣ c đ ̣ u tranh giành ̣ i hai qu ̣ n đ ̣ o s ̣ vô cùng khó khăn.

Dù sao, tu ̣ i tr ̣ Vi ̣ t Nam, khác v ̣ i các th ̣ h ̣ Tân Trào, Pác Bó tr ̣ c đây, th ̣ h ̣ Hoàng Sa, Tr ̣ ng Sa ngày nay có nhi ̣ u c ̣ h ̣ i ti ̣ p xúc, h ̣ c h ̣ i và so sánh gi ̣ a ch ̣ đ ̣ các em đang s ̣ ng v ̣ i các t ̣ t ̣ ng t ̣ do dân ch ̣ , khoa h ̣ c k ̣ thu ̣ t tiên ti ̣ n, nh ̣ đó, hy v ̣ ng các em s ̣ có nh ̣ ng ch ̣ n ̣ a đúng cho mình và cho đ ̣ t n ̣ c phù h ̣ p v ̣ i dòng ch ̣ y c ̣ a văn minh nhân lo ̣ i.

Trong cuộc chiến Việt Nam dài mấy mấy năm Đàng đã sống ra không biết bao nhiêu bài hát, bài thơ kích động lòng yêu nước nhưng tôi sao các em không đọc, không hát nữa? Như một đóa hoa trong nước đã trở lại, đến giờ nên chờ vì chúng như một nhũ o. Ý thức sâu sắc đó đã được thể hiện không chỉ trong khuôn khổ của các em mà ngay cả trong những bài hát các em hát. Sau những “Nhớ có Bác Hồ trong ngày vui chiến thắng”, “Đẹp mà đi”, “Nụ cười vòng tay mẹ” của những ngày đầu phong trào, các bạn trẻ trong nước đã đi tìm những những phẩm nói lên lòng yêu nước trong sáng, tích cực, không bô nhảm, chảnh và tự ngạo và họ đã tìm được Việt Nam quê hương họ.

*Ta nhớ giờ ng dân đi tràn trên lòng a hng
Mắt nhìn nhng đng cùng nhìn v mắt xa xăm
Da chân m hôi nh nh i củ n vòng gân tr i
Ôm v t thng r máu ta củ i củ i ánh m t tr i.*

Mọi khi nước đến những khó khăn đến nước, chúng ta thường nghe đến những “bớt hờnh”, “nội đau”, “tính từ từ m c m”, vâng đó là một thực tế hôm nay, thực những dân tộc Việt Nam “vấn nạn vẫn hiện đã lâu, nước non bờ cõi đã chia, phong tục Bắc Nam cũng khác” như Nguyễn Trãi khi nói đến, không phải chỉ biết đau, biết từ từ m c m mà thôi những những nội đau đã biết lên lên bằng hào và kiêu hãnh làm nên Việt Nam. Chờ đợi tình thần của tuổi trẻ Việt Nam hôm nay không có gì khác hơn là lịch sử. Không thể làm nên lịch sử mà không cần lịch sử. Lịch sử sống là vũ khí, là hành trang trong hành trình tranh đấu cho một nước Việt Nam mới, cũng như xây dựng một Việt Nam tươi đẹp sau này.

*Ta khuyên cháu con ta còn tiếp tục làm ng i
Làm ng i huy hoàng ph i ch n làm ng i dân Nam
Làm ng i ngang tàng đ m m t mà c a tr n gian
H i nhng ai g c xu ng ng i d y hùng củ ng đi lên.*

Việt Nam Quê Hương Ng o Ngh nhớ giờ nước mắt bi tráng của tuổi trẻ Việt Nam ngày nào như sống trên quê hương chiến tranh khốn khổ, đã biến thành hòa bình, thành mây và sau bao năm vẫn vũ khí góc bờ chân trời đã trở về quê hương qua ánh mắt của em, qua nụ cười của cha mẹ, qua tiếng hát của anh, hồn nhiên và trong sáng. Từ “vết thương r máu” của một dân tộc đã từng bị nhũ u đ qu c thay phiên bóc lột, bị đng và hôm nay còn đang chờ đng trong áp bức của đng tài đng tr , Việt Nam quê hương ng o ngh c t lên như một lời khuyên, hãy sống và hãy sống tin vào lịch sử, sống có một ngày, sống có một ngày.

Khi Bài Hát Tr V

Tác Giả: Tr n Trung Đ o

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 10:42
